

”Tarnan painos” v. 1952 (Ei esipuhetta)

Jesuksen nimeen!

SIIONIN VIRRET

Ruotsista suomeksi käännettyt

Ps. 149: 1, 2

Veisatkaa Herralle uusi veisu; pyhään seurakunnan pitää Häntä kiittämän. Iloitkaan Israel tekijässänsä; Siionin lapset riemuitkaan Kuninkaastansa

Kahdeskymmeneskolmas (supistettu) painos

O. Y. Länsi-Suomen kirjapainossa Raumalla 1952

Halullisten sielujen HENGELLISET LAULUT

keskinäiseksi rakennukseksi uskossa ja kristillisyydessä näillä viimeisillä lopun ajoilla.

Kol. 3: 16

Asukaan Jumalan sana runsaasti teissä kaikella viisaudella. Opettakaat ja neuvokaat teitänne keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten armon kautta Herralle teidän sydämissänne.

Kymmenes (supistettu) painos

O. Y. Länsi-Suomen kirjapainossa Raumalla 1952

”Kiviniemen painos” 1966

Jeesuksen nimeen!

SIIONIN VIRRET

Ruotsista suomeksi käännettyt

Ps. 149: 1, 2.

Veisatkaa Herralle uusi veisu; pyhään seurakunnan pitää Häntä kiittämän. Iloitkaan Israel tekijässänsä; Siionin lapset riemuitkaan Kuninkaastansa.

Kahdeskymmeneskuudes painos

Oy Länsi-Suomen kirjapainossa Raumalla 1966

Halullisten sielujen HENGELLISET LAULUT

keskinäiseksi rakennukseksi uskossa ja kristillisyydessä näillä viimeisillä lopun ajoilla

Kirj. A br. Achrenius ym.

Kol. 3: 16

Asukoon Jumalan sana runsaasti teissä kaikella viisaudella. Opettakaat ja neuvokaat teitänne keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten armon kautta Herralle teidän sydämissänne.

Kolmastoista painos

Oy Länsi-Suomen kirjapainossa Raumalla 1966

Veisatkaat Herralle kaikki maal Veisatkaat Herralle ja kiittäkää nimeänsä; julistakaat päivä päivältä Hänen autuuttansa. Psalm. 96: 1, 2. Veisu on kahdenkertainen rukous. Se kohottaa sydämen pois näkyväisistä lankaikkisista katselemaan. Se murtaa kivikovan sydämen, niinkuin Israelin pasuunat Herran voimalla mursivat Jerikon muurit. Seurakunnan harras, sydäimestä sydämeen menevä, voimakas veisu: se on vainoojista tehnyt armon etsijöitä, syntisistä Jumalan lapsia. Veisuussa tuo Pyhä Henki virvoitusta, lohdutusta, iloa ja rauhaa murheellisiin, särjettyihin sydämiin. Armossa vaeltavilla on siinä aina uutta virkistystä. Siinä saa hän Herransa lepoon menneiden kanssa veisata Jumalalle ja Karitsalle surujansa ja ilojansa, myötä- ja vastoinkäymisiänsä. Siinä tuntee toinen Jumalan lapsi toisensa. Sama on heillä veisuun aineena, sama ylistyksenä: Karitsa, joka tapettu on. Sillä Hän on mahdollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman. Ilm. 5: 11. Sanokoon maailma mitä se tahtoo. Lukekoon se yhden tähän joukkoon, toisen tuohon. Päätelkään se opista ja viisaudesta. Ne riidat eivät Herran omia koske. Maailmalle he jättävät tuon eroittelemistoimen. Heillä on parempi: He seuraavat Karitsaa, kuhunka hän menee. Ilm. 14: 4. Tässä unohtuu heiltä tyhjät riidat. Heillä on sama Herra ja sama päämäärä. Yhdessä he ilojansa ja surujansa tahtovat kantaa Karitsan istuimen eteen. Ollivat he sitten lähellä tai kaukana toisistaan, yksi on heillä yhteisenä: Herra tuntee omansa. 2 Tim. 2: 19. Paimenensa he tuntevat ja paimen

tuntee heidät; muusta eivät he välitäkään. Hänelle he laulavat ja Häntä he rakastavat lankaikkisesti.

Usein on kyllä heidän virtensä murheista koottu, sillä muukalainen ja vieras on Herran kansaan päällä. Mutta ainiaaksi ei Herra jätä omiansa itkun alhoon eikä syvyyden kuoppaan. Hän nostaa heidät olallensa, vie heidät viheriäiselle niitulle ja virvoittavien vetten tykö. Ps. 23: 2. Hän antaa heidän maistaa lankaikkisen elämän esimakua ja tulevaisen elämän voimaa. Hebr. 6: 5. Silloin nousevat sydäimestä virret, ei enää murheen, vaan ilon kyynelillä kasteltuina. Ylistys- ja kiitosvirret soivat silloin Israelin Pyhälle, joka asuu korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, jolla särjetty ja nöyrä henki on. Jes. 57: 15. Hänelle, joka niin korkealla asuu ja kuitenkin katsoo alimmaisia taivaassa ja maassa. Ps. 113: 5, 6.

Tämä Herran omien, Hänen pelastetun kansansa ylistys ja kiitos on alkua sille riemuitsevaisen seurakunnan läti kestävälle juhalle, jossa voitosta veisataan vanhurskusten majoissa, joissa uskavaiset kaikista pakanoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä seisovat istuimen edessä ja Karitsan edessä, valkeilla vaatteilla puettuina ja palmut heidän käsissään. Ilm. 7: 9. — Täällä me ymmärrämme puolittain ja profeteeraamme puolittain, mutta koska täydellinen tulee, sitten vajaa lakkaa. 1 Kor. 13: 9, 10. Vasta siellä ”iäinen on juhluvuos, ja valitut on kaikki kooss.”

Olkoon armon anomus ja Herran ylistys ja kiitos aina kalliina Suomemme maassa!

K. Hallio

Eurajoen Kristillisen Kansanopiston johtokunta antoi syksyllä 1965 allekirjoittaneen tehtäväksi tehdä tähän laulukirjaan uutta painosta varten plenehköjä kielellisiä korjauksia. Tätä pidettiin tarpeellisena, jotta toisenlaiseen suomenkieleen tottuneet nuoret voisivat helpommin käyttää tätä kirjaa siunauksekseen ja säilyttää rukollevaisuuden kalliin perinnön sukupolvesta toiseen. Opiston johtajatar, maisteri Lempi Nevavuori on auttanut minua työssäni suomenkieltä koskevissa kysymyksissä. Laulukirjan toivotaan näin edelleen välittävän Jumalan siunausta käyttäjilleen.

Litteeksi on otettu muutamia eniten käytettyjä Vanhan virsikirjan virsiä.

Eurajoella 8. 3. 1966

P. A. Kiviniemi

V. 1980 painos

Jesuksen nimeen!

SIIONIN VIRRET

Ruotsista suomeksi käännetty.

Ps. 149: 1, 2:

Veisatkaat Herralle uusi veisu; pyhäta seurakunnan pitää Häntä kiittämän. Iloitkaan Israel tekijässänsä; Siionin lapset riemuitkaan Kuninkaastansa.

Kahdeskymmenesviides painos.

ISBN 951-9128-16-6

Raumalla

O.Y. Länsi-Suomen kirjapainossa 1980

Halullisten sielujen HENGELLISET LAULUT

keskinäiseksi ylösrakennukseksi
uskossa ja kristillisyydessä näillä
viimeisillä lopun ajoilla.

Kirj. Abr. Akrenius y. m.

Kol. 3 l. 16 v.:

Asukaan Jumalan sana runsaasti teissä kaikella viisaudella. Opettakaat ja neuvokaat teitänne keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsirillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten armon kautta Herralle teidän sydämässänne.

Kahdestoista lisätty painos.

Raumalla

O.Y. Länsi-Suomen kirjapainossa 1980.

Veisatkaat Herralle kaikki maa! Veisatkaat Herralle ja kiittäkää Hänen nimeensä; julistakaat päivä päivältä Hänen autuuttansa. Psalm. 96: 1, 2. Veisu on kahdenkertainen rukous. Se kohottaa sydämen pois näkyväisistä ijankaikkisia katselemaan. Se murtaa kivikovan sydämen, niinkuin Israelin pasunat Herran voimalla mursivat Jerikon muurit. Seurakunnan harras, sydäimestä sydämeen menevä, voimakas veisu se on vainoojista tehnyt armon etsijöitä, syntisistä Jumalan lapsia. Veisuussa tuo Pyhä Henki virvoitusta, lohdutusta, iloa ja rauhaa murheellisiin, särjettihin sydämiin. Armossa vaeltavilla on siinä aina uutta virkistystä. Siinä saa hän Herransa lepoon menneiden kanssa veisata Jumalalle ja Karitsalle surujansa ja ilojansa, myötä- ja vastoinkäymisiänsä. Siinä tuntee toinen Jumalan lapsi toisensa. Sama on heillä veisuun aineena, sama ylistyksenä: Karitsa, joka tapettu on. Sillä Hän on **mahdollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman.** Ilm. 4: 11. Sanokoon maailma, mitä se tahtoo: Lukekoon se yhden tähän joukkoon, toisen tuohon. Päätelkoon se opista ja viisaudesta. Ne riidat eivät Herran omia koske. Maailmalle he jättävät tuon eroittelemistoimen. Heillä on parempi tehtävä: He seuraavat **Karitsaa kuhunka hän menee.** Ilm. 14: 4. Tässä unohtuu heiltä tyhjät riidat. Heillä on sama Herra ja sama päämäärä. Yhdessä he ilojansa ja surujansa tahtovat kantaa Karitsan istuimen eteen. Olivat he sitte lähellä tai kaukana toisistansa, yksi on heillä yhteisenä: **Herra tuntee oman-**

sa. 2 Tim. 2: 19. Paimenensa he tuntevat ja paimen tuntee heidät, muusta eivät he välitäkään. Hänelle he laulavat ja Häntä he rakastavat ijankaikkisesti.

Usein on kyllä heidän virtensä murheista koottu, sillä muukalainen ja vieras on Herran kansa maan päällä. Mutta ainiaaksi ei Herra jätä omiansa itkun alhoon eikä syvyyden kuoppaan. Hän nostaa heidät olallensa, vie heidät viheriäiselle niitulle ja virvoitavien vetten tykö. Ps. 23: 2. Hän antaa heidän maistaa ijankaikkisen elämän esimakua ja tulevaisen elämän voimaa. Hebr. 6: 5. Silloin nousee sydäimestä virret, ei enään murheen, vaan ilon kyynelillä kasteltuina. Ylistys- ja kiitosvirret soivat silloin Israelin Pyhälle, joka asuu korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla särjetty ja nöyrä henki on. Jes. 57: 15. Hänelle, joka niin korkealla asuu ja kuitenkin **katsoo alimmaisista taivaassa ja maassa.** Ps. 113: 5, 6.

Tämä Herran omien, Hänen pelastetun kansansa ylistys ja kiitos on jo alkua sille riemuitsevaisen seurakunnan jäti kestäväälle juhalle, jossa voitosta veisataan vanhurskasten majoissa, jossa uskovaiset **kaikista pakanoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä seisovat istuimen edessä ja Karitsan edessä, valkeilla vaatteilla puettuina ja palmut heidän käsissänsä.** Ilm. 7: 9. — Täällä me ymmärrämme puolittain ja profeteeraamme puolittain, mutta koska täydellinen tulee, sitte vaja lakkaa. 1 Kor. 13: 9, 10. Vastasiellä »ijäinen on juhlavuosi, ja valitut on kaikki kooss'»

Olkoon armon anomus ja Herran ylistys ja kiitos aina kalliina Suomemme maassa!

K. H.

Kustaa Hallion esipuhe on ainakin seuraavissa painoksissa, joissa on samoihin kansiin sidottuna Siionin Wirret ja Halullisten Sielujen Hengelliset laulut

19.p 1907

20.p 1920?

21.p 1927

22.p 1934

23.p 1953

24.p 1964

25.p 1980. Tähän asti painettu Raumalla Oy Länsi-Suomen kirjapainossa.

26.p??.1994

27.p??.2005. Tässäkin on vielä Hallion esipuhe (K.H.)

Vv. 1994 ja 2005 tekstipainokset ovat yhteneväiset v.1980 painoksen kanssa.

Tarnan v.1952 ja Kiviniemen v.1966 painokset eivät koskaan saaneet kaikkien rukoilevaisten hyväksyntää.